

Svar til Viðurskiftini í Vágs Skúla og opráb til Landsskúlafyrisingin

Om forældrenes klage over ufaglærte vikarers manglende undervisningsfærdigheder er berettiget eller ej, skal jeg som udenforstående ikke tage stilling til, men et har forældrene helt givet ret i, og det er at alle skoleelever såvel yngre som ældre har krav på et vis udbytte af undervisningen og skolegangen. Ingen tvivl om den sag. Det står i skoleloven at skolen, og det vil i praksis sige lærerne skal give eleverne mulighed for at tilegne sig viden og færdigheder og dette formål opfyldes da heldigvis også i de allerfleste tilfælde. Men desværre findes der

også mangle eksempler på, at ganske få elever, måske en eller to ud af en klasse på 18 elever, forstyrrer så meget, at hverken lærere eller klassekammerater kan være i stue med dem. Og her kommer så et opráb til Landsskúlafyrisingin, der nu står og skal i gang med en ny skolelov. Giv dog skolelederne bedre muligheder for at bortvise elever fra 8-9-10 klasse fra skolen, hvis disse ikke kan indordne sig under skolens reglement.

Eleverne melder sig frivilligt til skolegangen, den stilles viden og eksamensmæssige krav til

dem, så er det vel ikke for meget at forlange undervisningsro. Selvfølgelig er det kedeligt for de pågældende, men det er så sandelig endnu mere kedeligt for de sidste 15 elever i klassen at få dårlige papirer takket være en eller to elever, der ligger nær nul-punktet. Ud med de forstyrrer, de får alligevel intet ud af undervisningen. Den lærer, der vover at træde lidt uden for lovens rammer, ved fx, at give en lussing til en uforkammet elev, kan komme i meget store og alvorlige vanskeligheder, mens enkelte elever nærmest kan smadre hele skolen,

og sabotere det meste af undervisningen, uden at skolelederne kan gøre det mindste. Værst af alt er, at eleverne er klare over, at de kan skabe sig, som de vil, uden risiko for udsiddning. Vi skal ikke genindføre den sorte skole, men mon ikke de fleste kan indse, at den frie 60'er pædagogik har slået fejl. Giv os en lov, der gør det muligt at sortere de få elever fra, som kun gør fortræd i skolen, så lærerne kan bruge deres energi på alle de positivt indstillede elever.

Husk på, at skolen er til for elevernes skyld, vel at mærke de positive elever. Ud med uromagerne, lad dem prøve at finde en anden arbejdsplads, hvor de har det bedre og friere.

rbs

IRF má beinast á rætta leið

Endurnýtslublókurin í Føroyar Náttúr og Umhvørvisverndarfelag hevur fingið fyrispurningar frá limakommunum í IRF, um at fáa skil á burturkastid soleiðis sum Endurnýtslustevnan legði upp til.

Hesum vilja vit gjarna hjálpa til við, og hava greiðar atlanir um hvussu tað kann skipast.

Í hesum sambandi hava vit kannað viðtøkurnar hjá IRF? tí ongin orsök er til at vera limur har, um tú kanst orðna hetta betur og billigari sjálvur.

Endamál og veruleiki

»Endamál felagsins er at virka fyri, at burturkast og annað órudd verður beint burtur, so dálking av umhvørvi heldur uppat, og skipa so fyri, at lóg nr.48 frá 9.7.1970 um náttúrufríðing verður hildin, og um gjørligt at fáa framleiðslu í lag í samb. við frammanfyrinevnda endamál.»

Føgur orð sum øll taka undir við.

Fyri at røkka hesum góða máli, samtykti IRF einaferð langt síðani at savna alt burturkast saman úr øllum landinum, og tveita alt hultur til burtur í ein stóran felagsovn, sum ongin vil hava til granna. Og tað er brennandi lygn at tú ikki dálkar umhvørvið við hesi symptomviðgerð. Tað er prógvað og prógvað, sterkari og sterkari, fyri hvørt arið síðani IRF loysn stovnað, at við teirra loysn flyta vit dálkingina — frá óruddi um alt landið, til konsentreraða luftetráan á Leirvíksleiðini, umframt tað eitur ið fer á dungarnar og á sjógv.

Við at halda fast um sína gomlu loysn, fremur felagsskapurin prógvað brot á endamálsgræinina, og má sostatt beinast á rætta leið av ábygdarfolki landsins.

Men tað er verri

enn so!

Vit halda øll at í Føroyum stendur betur til við menniskjarettindum enn

so mangan aðra staðni.

Ongin kann á nakran hátt neyða annan til nakað hann als ikki vil o.s.fr.

Lesur tú grein 21 í viðtøkum IRF's, ivast tú um sannleikan í áðurnevndu uppfatan av landi okkara.

Greinin sær soleiðis út: »Limur kann ikki ganga úr felagnum uttan at hava verið limur í 10 ár. Aftaná hetta tíðarskeið kan hann ganga úr felagnum við skrivliga at boða frá við eitt ára freist til 1. januar í komandi ári.»

Og í grein 4 tíðja petti verður sagt:

»Fer lutaeigari burturúr felagnum verður hann av hesi orsök ikki leysur av skyldu síni sambært gr. 4, stykki 2, fyrrrenn tey lán, sum upptikin eru, meðan hesin var limur, og tey lán, sum vóru, tá ið hesin bleiv limur, eru fult góldin.»

Hesi brot úr lógnum hjá L/F INTERKOMMUNALA RENOVATI-ÓNSFELAGSSKAPIN-UM nýtast helst ikki nakrar viðmerkingar.

Tey tala fyri seg! Men at Grundlógin loyvir soverðum »felags-

lógum« skuldi ein ikki trú. Serliga ikki tá henda felagslóg kemur at kosta føroysku meðalfamiljuni dyrt, bæði etiskt og peningaliga, umframt tey árin sum náttúra, umhvørvi og komandi ættarliðið sviða fyri.

Hetta líkist meiri viðurskiftinum í ymskum londum vit als ikki góðtaka.

Her er sostatt læst og fyríbundið!

Onin sleppur út aftur fyrrrenn í 1991, og tá skal gjaldast fullur prisur mong ár fram!

»Fólkaheimið Føroyar« eru vøkur orð, ið fáa skór av ísakalda veru leikanum.

Endurnýtslublókurin

MYNT-VASK

Jónas Broncksgøta 34

Opið allar dagar kl. 7-21
Sunnudag stongt

Falsað lesarabræv

Tað er nærum dagligur kostur her á blaðnum at fáa falsa lesarabræv. Tianverri kemur okkurt av hesum brøvum í blaðið, tí vit hava tikið tey fyri fult — hildu avsendaran vera tann rætta.

Bert hesa seinastu vikuna hava vit eins og hin blaðini fingið fleiri lesarabræv, sum »eru skrivað upp á nakkan á øðrum«.

Eitt av hesum lesarabrøvum kom tianverri í Sosialin herfyri undir yvirskriftini »IRF og Jóannes«. Tað varð undirskrivað av Óla Jákuð Joensen í Klaksvík. Tað visir seg nú, at tað bert finst ein persónur í

Klaksvík við navninum Óla Jákup Joensen og hevur hann sett seg í samband við okkum við eini áheitan um at fáa okkum at avsanna, at hann hevur skrivað umrødda bræv. Tað gera vit her við og biðja um somu tíð um orsakað fyri ósketni okkara.

Hitt lesarabrævið, sum snýr seg um Jehova Vitni, er undirskrivað av Ruth Laksáfoss, eisini úr Klaksvík. Hetta er so í lagi — tó veldst um innihaldið. Men krav okkara til tykkum lesarar er altíð, at vit skulu vit, hvør, ið hevur skrivað brævið.

Vit tilskila okkum tí rættin til at koyra øll brøv í pappirskurvina, su ongan avsendaran hava.

Blaðstjórin

Frítíðaravloysarar Ellis- og Avlamisheimið í Vágum

søkir eftir:

sjúkrasystur, sjúkrahjálparum, ergo- og fysioterapeuti, økonomuassistenti, umsjónarmanni og annars ymskum hjálparfólkum.

Skrivlig umsókn við avriti av prógvum og frásøgn um fyrrverandi arbeidsplass verður at senda til heimið áðrenn hálfan mars.

Nærri upplýsing um störvini við at venda sær til heimið.